

Dag 24, maandag 16 april 2018. Je suis en France! 730 km op de teller en vandaag opnieuw heerlijk wandelweer, niet te warm en droog. Gisteren in Binche weer helemaal opgefrist. Ik heb een gecombineerde tondeuse/scheerapparaat en na 3 weken was het wel weer eens tijd voor de kapper. Ideaal zo'n ding, 1 adapter en apparaat, 2 functies. De volgende mijlpaal wordt 805 km, morgen de uitleg waarom. Nadat ik de 200 km was gepasseerd en ik zelf dat in het zand had geschreven, ben ik voor iedere volgende mijlpaal op zoek gegaan naar die getallen en dan fotograferen voor de blog. Zo was de 600 van een Nederlands nummerbord, maar dan omgedraaid, want eigenlijk stond er 009. Nu heeft België ook nummerborden met combinaties van 3 cijfers, dus ik op zoek naar een 805 bord. Nergens te vinden, gelukkig was er een straat in Brussel waarbij de nummers tot in de 1000 liepen. Dus daar toen maar een foto van gemaakt op nummer 805. Maar gelukkig vond ik vandaag echt 2 km voor de grens het 805 nummerbord. Die dus ook maar vereeuwigd, nu nog een Franse... Ja, je verzint wat om je onderweg je bezig te houden. Tot nu trouwens pas 2 DS'en gezien, 1 in Nederland en 1 in België, maar nog niet de moeite van het fotograferen waard. Misschien dat ik in Frankrijk nog een paar mooie exemplaren tegen kom. Vanmiddag liep ik langs het vliegveld van Maubeuge, waar ook een parachutistenvereniging is. 20 jaar geleden ben ik hier ook geweest met de ENPC en heb hier dus nog in de lucht gehangen onder een parachute. Ik hoor de Porter (vliegtuig) al hoogte winnen en dan is het wachten op de stilte, het moment dat de para's de kist verlaten. Ongeveer 50 seconden later hoor je het openen van de chutes, een beetje te vergelijken met het geluid van het opschudden/openslaan van een plastic zak. Dan hangen er 4 parachutes in de lucht. Das war einmal. Nu beleef ik veel plezier aan de duiksport, waar het allemaal wat relaxter gaat. En een duik duurt ook wat langer dan een parachutesprong en is minder weersafhankelijk (wind, bewolking). Dan loop ik Maubeuge in om te gaan slapen op de camping Municipal, maar die is fermé. Gelukkig is er nog plaats en een Formul Eco Hotel net buiten Maubeuge. Op 500m is een pizzeria waar ik nu wacht om mijn quatre fromage pizza. Daarna douchen, blog updaten, Franse les voor vandaag, en dan dormir. En voor ik het vergeet, vandaag afscheid genomen van het gastvrije België. Het land van de Bieren, Frituren, Leonidas en het te vergeten watertorens. Want in België staan bijna net zoveel watertorens als kerktorens, in alle soorten en maten, modern, oud en of ze nog gebruikt worden, geen idee....

